TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. rugsėjo 8 d.*

„Apeliacinis skundas — Dempingas — Reglamentas (EB) Nr. 384/96 — 4 straipsnio 1 dalis, 5 straipsnio 4 dalis ir 9 straipsnio 1 dalis — Reglamentas (EB) Nr. 1205/2007 — Kinijos, Vietnamo, Pakistano ir Filipinų kilmės integruotų elektroninių kompaktinių fluorescentinių lempų (CFL-i) importas — Bendrijos pramonei padaryta žala — Didžioji visos Bendrijos panašių produktų gamybos dalis“

Byloje C-511/13 P

dėl 2013 m. rugsėjo 23 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Philips Lighting Poland S.A., įsteigta Piloje (Lenkija),

Philips Lighting BV, įsteigta Eindhovene (Nyderlandai),

atstovaujamos *abogada* L. Catrain González ir baristerės E. Wright,

apeliantės,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Sąjungos Tarybai, atstovaujamai S. Boelaert, padedamai advokato S. Gubel ir solisitoriaus B. O'Connor,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Hangzhou Duralamp Electronics Co. Ltd, įsteigtai Hangzhou (Kinija),

GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt.), įsteigtai Budapešte (Vengrija),

Osram GmbH, įsteigtai Miunchene (Vokietija), atstovaujamai *Rechtsanwälte* R. Bierwagen ir C. Hipp,

Europos Komisijai, atstovaujamai L. Armati ir J.-F. Brakeland, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusioms į bylą šalims pirmoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, pirmininko pavaduotojas K. Lenaerts, kolegijų pirmininkai M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz ir K. Jürimäe, teisėjai A. Rosas, E. Juhász (pranešėjas), C. Toader, M. Safjan, D. Šváby, M. Berger, A. Prechal, E. Jarašiūnas ir C. Lycourgos,

* Proceso kalba: anglų.

generalinis advokatas Y. Bot,

posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. vasario 10 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2015 m. kovo 26 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo apeliaciniu skundu *Philips Lighting Poland S.A*. (toliau – *Philips Poland*) ir *Philips Lighting BV* (toliau – *Philips Pays-Bas*) prašo panaikinti 2013 m. liepos 11 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Philips Lighting Poland ir Philips Lighting / Taryba* (T-469/07, EU:T:2013:370, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo jis atmetė jų ieškinius dėl 2007 m. spalio 15 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1205/2007, nustatančio antidempingo muitus importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės integruotoms elektroninėms kompaktinėms fluorescentinėms lempoms po priemonių galiojimo termino peržiūros pagal Reglamento (EB) Nr. 384/96 11 straipsnio 2 dalį ir išplečiančio jų taikymo sritį importuojamam tam pačiam produktui, siunčiamam iš Vietnamo Socialistinės Respublikos, Pakistano Islamo Respublikos ir Filipinų Respublikos (OL L 272, p. 1, toliau – ginčijamas reglamentas), panaikinimo.

Teisinis pagrindas

1994 m. Antidempingo sutartis

2 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimu 94/800/EB dėl daugiašalių derybų Urugvajaus raunde (1986–1994) priimtų susitarimų patvirtinimo Europos bendrijos vardu jos kompetencijai priklausančių klausimų atžvilgiu (OL L 336, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 80) Europos Sąjungos Taryba patvirtino sutartį, įsteigiančią Pasaulio prekybos organizaciją (PPO), pasirašytą Marakeše 1994 m. balandžio 15 d., taip pat sutartis, esančias šios sutarties 1, 2 ir 3 prieduose, tarp kurių yra 1994 m. Bendrasis susitarimas dėl muitų tarifų ir prekybos (OL L 336, p. 11; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 91; toliau – GATT 1994) ir Sutartis dėl 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo (OL L 336, p. 103; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 189; toliau – 1994 m. Antidempingo sutartis).

3 1994 m. Antidempingo sutarties 1 straipsnyje numatyta:

„Antidempingo priemonė turi būti taikoma tik esant aplinkybėms, numatytoms GATT 1994 VI straipsnyje, ir vadovaujantis tyrimu, inicijuotu <...> ir įvykdytu pagal šios Sutarties nuostatas. Šios nuostatos reglamentuoja GATT 1994 VI straipsnio taikymą tiek, kiek priemonės yra taikomos pagal antidempingo įstatymus ar kitus teisės aktus.“

4 Minėtos sutarties 4.1 straipsnyje, be kita ko, numatyta:

„Šioje Sutartyje sąvoka „vietinė pramonė“ turi būti interpretuojama kaip reiškianti tapačių arba panašių prekių vidaus gamintojų visumą arba tuos tapačių arba panašių prekių gamintojus, kurių bendras tų prekių gamybos mastas sudaro didžiąją visos tokių prekių vidaus gamybos dalį, <...>“

5 Tos pačios sutarties 5 straipsnyje skelbiama:

„5.1. Išskyrus šio straipsnio 6 dalyje numatytus atvejus, tyrimas, kad būtų nustatytas įtariamo dempingo egzistavimas, jo mastas ir poveikis, turi būti inicijuojamas gavus rašytinį vietinės pramonės ar jos vardu teikiamą prašymą.

<...>

5.4. Tyrimas pagal šio straipsnio 1 dalį nepradedamas, jeigu institucijos, išnagrinėjusios, kokiu mastu tapačios arba panašios prekės vietos gamintojai pritaria ar nepritaria prašymui <...>, nenustato, kad prašymą pateikė vietinė pramonė arba kad jis buvo pateiktas jos vardu <...>. Pareiškimas laikomas pateiktu „vietinės pramonės arba jos vardu“, jeigu jam pritaria tie vietiniai gamintojai, kurių bendra panašios prekės gamybos apimtis sudaro daugiau nei 50 procentų panašios prekės visos gamybos apimties, pagamintos tų vietinių gamintojų, kurie išreiškė pritarimą ar nepritarimą prašymui. Tačiau tyrimas nepradedamas, jeigu vietiniai gamintojai, išreiškę savo pritarimą prašymui, sudaro mažiau kaip 25 procentus panašios prekės, pagamintos vietinių gamintojų, visos gamybos apimties.

<...>“

Reglamentas (EB) Nr. 384/96

6 Teisės aktus, taikytinus bylos aplinkybėms, sudaro 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 56, 1996, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 45), iš dalies pakeistas 2005 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2117/2005 (OL L 340, p. 17) (toliau – pagrindinis reglamentas). Pagrindinis reglamentas panaikintas ir pakeistas 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, p. 51). Pastarasis reglamentas šioje byloje netaikytinas *ratione temporis*.

7 Pagrindinio reglamento 1–3 ir 5 konstatuojamosiose dalyse buvo skelbiama:

„(1) kadangi [1988 m. liepos 11 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2423/88 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina ar subsidijuojamo importo iš šalių, kurios nėra Europos ekonominės bendrijos narės (OL L 209, p. 1)] Taryba nustatė bendras taisykles dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina bei subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių;

(2) kadangi tos taisyklės buvo priimtos laikantis galiojančių tarptautinių įsipareigojimų, o ypač tų, kuriuos sukuria [1947 m. spalio 30 d.] Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (toliau – Bendrasis susitarimas), Bendrijos vardu patvirtinto 1979 m. gruodžio 10 d. Tarybos sprendimu 80/271/EEB dėl daugiašalių sutarčių, priimtų 1973–1979 m. derybose dėl prekybos, sudarymo (OL L 71, 1980, p. 1)] VI straipsnio nuostatos, Susitarimas dėl GATT VI straipsnio įgyvendinimo (1979 m. Antidempingo kodeksas) ir [Bendrasis susitarimas dėl muitų tarifų ir prekybos, Bendrijos vardu patvirtintas tuo pačiu sprendimu] VI, XVI ir XXIII straipsnių aiškinimo ir taikymo (Subsidijų ir kompensacinių muitų kodeksas);

(3) kadangi po 1994 m. vykusių daugiašalių derybų dėl prekybos buvo sudaryti nauji susitarimai dėl GATT VI straipsnio įgyvendinimo, dėl kurių turėtų būti pakoreguotos Bendrijos taisyklės; <...>

<...>

(5) kadangi naujajame susitarime dėl dempingo, t. y. [1994 m. Antidempingo sutartyje,] pateikiamos naujos išsamios taisyklės, ypač kaip nustatyti dempingą, kokia tvarka pradėti ir atlikti tyrimą, taip pat kaip nustatyti ir traktuoti faktus, kaip taikyti laikinąsias priemones, kaip nustatyti ir rinkti antidempingo muitus, kokia turi būti antidempingo priemonių trukmė ir peržiūrų tvarka, kaip viešai paskelbti informaciją apie atliekamus antidempingo tyrimus; kadangi, atsižvelgiant į pokyčių mastą ir siekiant užtikrinti, kad naujos taisyklės būtų taikomos tinkamai ir skaidriai, naujųjų susitarimų nuostatos, kiek tai yra įmanoma, turi būti įtrauktos į Bendrijos teisės aktus.“

8 Pagrindinio reglamento 3 straipsnio „Žalos nustatymas“ 1 dalyje buvo numatyta: „Pagal šį reglamentą sąvoka „žala“, jei nenurodyta kitaip, suprantama kaip materialinė žala Bendrijos pramonei, materialinės žalos grėsmė Bendrijos pramonei arba materialinės kliūtys tai pramonei kurtis ir yra aiškinama pagal šio straipsnio nuostatas.“

9 Minėto reglamento 4 straipsnio „Bendrijos pramonės apibrėžimas“ 1 dalyje buvo numatyta, kad „[p]agal šį reglamentą sąvoka „Bendrijos pramonė“ suprantama kaip panašius produktus gaminančių Bendrijos gamintojų visuma arba tie iš jų, kurių bendra tokių produktų produkcija sudaro didžiąją dalį Bendrijos produkcijos, kaip numatyta 5 straipsnio 4 dalyje“.

10 Pagrindinio reglamento 5 straipsnyje „Tyrimo inicijavimas“ buvo numatyta:

„1. Išskyrus šio straipsnio 6 dalyje numatytus atvejus, tyrimas nustatyti įtariamo dempingo buvimą, mastą ir poveikį pradedamas, gavus raštišką bet kurio fizinio ar juridinio asmens arba asociacijos, neturinčios juridinio asmens teisių Bendrijos pramonės vardu pateiktą skundą.

<...>

2. Pateikiant šio straipsnio 1 dalyje nurodytą skundą, būtina pateikti dempingo, žalos ir priežastinio ryšio tarp įtariamo importo dempingo kaina ir įtariamos žalos įrodymus. <...>

3. Komisija, norėdama nustatyti, ar pakanka įrodymų pradėti tyrimą, kruopščiai ištiria skunde pateiktų įrodymų teisingumą ir jų atitikimą reikalavimams.

4. Tyrimas pagal šio straipsnio 1 dalį pradedamas tik tuo atveju, jeigu išnagrinėjus, kokiu mastu panašaus produkto gamintojai Bendrijoje pritaria ar nepritaria pateiktam skundui, nustatoma, kad skundas yra paduotas Bendrijos pramonės vardu. Skundas laikomas paduotas Bendrijos pramonės vardu, jeigu jam pritaria tie Bendrijos gamintojai, kurių bendra gamybos apimtis sudaro daugiau nei 50 % visų skundui pritariančių ar nepritariančių Bendrijos gamintojų, gaminančių panašų produktą, gamybos apimties. Tačiau tyrimas nepradedamas, jei skundui aiškiai pritariančių Bendrijos gamintojų gamybos apimtis sudaro mažiau nei 25 % visų Bendrijos gamintojų, gaminančių panašų produktą, gamybos apimties.

<...>“

11 Minėto reglamento 9 straipsnyje buvo nustatytos sąlygos, kurioms esant nutraukiamas tyrimas nustatant ar nenustatant antidempingo priemonę. Jame skelbiama:

„1. Atsiėmus skundą, tyrimo procedūros gali būti nutrauktos, jeigu tai neprieštarauja Bendrijos interesam.

2. Tyrimas arba procedūros nutraukiami, jeigu, pasikonsultavus, nustatoma, kad apsaugos priemonės nebūtinos, o Patariamasis komitetas tam neprieštarauja. Visais kitais atvejais Komisija nedelsiant pateikia Tarybai ataskaitą apie konsultacijų išvadas drauge su pasiūlymu nutraukti tyrimo procedūras. Tyrimo procedūros laikomos nutrauktomis, jeigu per mėnesį Taryba, pritarus kvalifikuotai daugumai, nenusprendžia priešingai.

<...>

4. Jeigu tyrimo metu galiausiai nustatyti faktai rodo, kad yra dempingas ir jo sukelta žala, ir dėl Bendrijos interesų būtina pritaikyti pagal 21 straipsnį, Taryba, paprastai daugumai pritarus dėl Komisijos, pasikonsultavusios su Patariamuoju komitetu, pateikto pasiūlymo, nustato galutinį antidempingo muitą. Jeigu galioja laikinieji muitai, pasiūlymą dėl galutinių veiksmų reikia pateikti Tarybai ne vėliau kaip prieš mėnesį iki tokių muitų galiojimo pabaigos. <...>

<...>“

12 Pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 2 ir 5 dalis:

„2. Galutinė antidempingo priemonė baigia galioti, praėjus penkeriems metams nuo sprendimo ją taikyti įsigaliojimo dienos arba penkeriems metams nuo paskutinės dempingą ir jo žalą nagrinėjusios peržiūros užbaigimo dienos, jeigu peržiūros metu nebuvo nustatyta, kad priemonei baigus galioti bus labai tikėtina, jog dempingas ir žala tęsis arba pasikartos. Peržiūra dėl priemonės pratęsimo pradedama Komisijos arba Bendrijos gamintojų iniciatyva, ir tokia priemonė galioja iki peržiūros pabaigos.

<...>

5. Atitinkamos šio reglamento nuostatos dėl tyrimo tvarkos ir atlikimo, išskyrus trukmę ribojančias nuostatas, taikomos bet kuriai pagal šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse [dalis] atliekamai peržiūrai. <...>

<...>“

Reglamentai (EB) Nr. 1470/2001 ir (EB) Nr. 866/2005

13 Pasibaigus tyrimui, pradėtam 2000 m. balandžio 4 d. *European Lighting Companies Federation* pateikus skundą, Taryba priėmė 2001 m. liepos 16 d. reglamentą (EB) Nr. 1470/2001, įvedantį galutinį antidempingo muitą ir galutinai surenkantį laikinąjį muitą, kuriuo apmuitintos importuojamos integruotos elektroninės kompaktinės fluorescentinės lempos (CFL-i), kurių kilmės šalis yra Kinijos Liaudies Respublika (OL L 195, p. 8; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 38 t., p. 43).

14 Pradėjus tyrimą dėl galimo piktnaudžiavimo šiuo muitu, Taryba, be to, priėmė 2005 m. birželio 6 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 866/2005, išplečiantį galutinių antidempingo priemonių, nustatytų Reglamentu (EB) Nr. 1470/2001 importuojamoms integruotoms elektroninėms kompaktinėms fluorescentinėms lempoms (CFL-i), kurių kilmės šalis yra Kinijos Liaudies Respublika, taikymą tokiam pačiam produktui, įvežamam iš Vietnamo Socialistinės Respublikos, Pakistano Islamo Respublikos ir Filipinų Respublikos (OL L 145, p. 1).

15 Reglamentas Nr. 1470/2001 vėliau buvo iš dalies pakeistas 2006 m. rugsėjo 1 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1322/2006 (OL L 244, p. 1).

Ginčo aplinkybės ir skundžiamas sprendimas

16 Paskelbus pranešimą apie Reglamentu Nr. 1470/2001 nustatytų priemonių galiojimo pabaigą (OL C 254, 2005, p. 2), Komisija gavo *Community Federation of Lighting Industry of Compact Fluorescent Lamps Integrated*, veikiančios *Osram GmbH* (toliau – *Osram*) vardu, prašymą dėl peržiūros.

17 2006 m. birželio 12 d. Komisija išsiuntė klausimyną keturiems Bendrijos integruotų elektroninių kompaktinių fluorescencinių lempų (toliau – *CFL-i*) gamintojams, t. y. *GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt* (*GE Hungary Zrt*, toliau – *GE Hungary*), *Osram*, *Philips Poland* ir *SLI Sylvania Lighting International* (toliau – *Sylvania*).

18 *GE Hungary* ir *Osram* nurodė pritariančios, kad būtų pradėta peržiūros procedūra, o *Philips Poland* ir *Philips Pays-Bas* prieštaravo tokiai procedūrai. *Sylvania* neatsakė į klausimyną.

19 Komisija nusprendė, jog pateikta pakankamai įrodymų, kad būtų pradėta peržiūros procedūra. Todėl ji pradėjo tokią procedūrą ir pradėjo tyrimą, apimantį laikotarpį nuo 2005 m. liepos 1 d. iki 2006 m. birželio 30 d.

20 2006 m. lapkričio 26 d. *GE Hungary* nurodė Komisijai, kad nebepritaria nagrinėjamų antidempingo priemonių tolesniam taikymui, o 2006 m. gruodžio 19 d. *Sylvania* jai pranešė manantį, kad tolesnis atitinkamų antidempingo priemonių galiojimas neatitinka Bendrijos interesų.

21 2007 m. liepos 10 d. Komisija parengė informacinį dokumentą, kuriame nurodė ketinanti siūlyti nutraukti peržiūros procedūrą. Šiame dokumente Komisija, be kita ko, paaiškino, kad nors tuo metu, kai buvo pradėta peržiūros procedūra, prašymui pritarė gamintojai, kurių produkcija sudarė didžiąją Bendrijos produkcijos dalį, prašymui nepritariančių gamintojų gaminama produkcija nuo šiol sudaro šiek tiek daugiau nei 50 % visos Bendrijos produkcijos. Todėl ji padarė išvadą, kad antidempingo priemonės turėtų būti panaikintos, o procedūra – nutraukta.

22 2007 m. liepos 24 ir 25 d. *Philips Poland* ir *Community Federation of Lighting Industry of Compact Fluorescent Lamps Integrated* pateikė pastabas dėl minėto dokumento.

23 Kitu, 2007 m. rugpjūčio 31 d., informaciniu dokumentu Komisija pranešė, jog ji galiausiai padarė išvadą, kad Bendrija suinteresuota nagrinėjamų antidempingo priemonių taikymo laikotarpį pratęsti vieniems metams.

24 2007 m. spalio 15 d. Taryba priėmė ginčijamą reglamentą.

25 Ieškiniu, Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) kanceliarijai pateiktu 2007 m. gruodžio 21 d., apeliantės prašė panaikinti minėtą reglamentą.

26 Grįsdamos savo ieškinį jos nurodė tris pagrindus, iš kurių pirmi du susiję su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies, 9 straipsnio 1 ir 4 dalių ir 11 straipsnio 2 dalies pažeidimu.

27 Konkrečiai kalbant, jos teigė, kad, pirma, Europos Sąjungos institucijos negalėjo tęsti antidempingo procedūros sumažėjus pritarimo skundui lygiui ir, antra, Taryba, vertindama Bendrijos pramonei padarytą žalą, negalėjo remtis tik *Osram* duomenimis, nes *Osram* produkcija, kuri sudarė tik apie 48 % visos Bendrijos produkcijos, negali būti laikoma jos „didžiąja dalimi“.

28 Prieš atmesdamas du pagrindus, susijusius su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies, 9 straipsnio 1 ir 4 dalių ir 11 straipsnio 2 dalies pažeidimu, Bendrasis Teismas, pirma, išnagrinėjo klausimą, ar Sąjungos institucijos galėjo tęsti peržiūros procedūrą, nors, kalbant apie *CFL-i* gamintojų pritarimą nagrinėjamam skundui, minėto reglamento 5 straipsnio 4 dalyje nurodyta 50 % riba nebuvo pasiekta.

29 Visų pirma, jis pradėjo skundžiamo sprendimo 75–78 punktuose primindamas, kad prašymui dėl peržiūros procedūros iš pradžių pritarė *GE Hungary* ir *Osram*, kurių bendra produkcija sudarė daugiau nei 50 % Bendrijos visos *CFL-i* produkcijos, *Philips Poland* išreiškė nepritarimą, o *Sylvania* savo pozicijos nenurodė. Tačiau ši situacija pasikeitė praėjus keliems mėnesiams nuo peržiūros procedūros pradžios, kai vykstant Komisijos tyrimui *GE Hungary* ir *Sylvania* pranešė Komisijai, kad jos nebepritaria tolesniam nagrinėjamų antidempingo priemonių taikymui. Šio nepritarimo pasekmė

buvo ta, kad prašymui peržiūrėti pritariančių Bendrijos gamintojų produkcijos dalis, nors ir aiškiai viršijanti pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalyje nurodytą 25 % ribą, vis dėlto buvo šiek tiek mažesnė nei toje pačioje nuostatoje nurodyta 50 % riba. Iš tiesų, vienintelio šiam prašymui ir toliau pritariančio Bendrijos gamintojo, t. y. *Osram*, produkcija sudarė 48 % visos Bendrijos produkcijos, o kitų trijų prašymui nepritariančių gamintojų bendra produkcija sudarė likusius 52 %.

30 Tada Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 84 punkte pažymėjo, kad jis Sprendime *Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP / Taryba* (T-249/06, EU:T:2009:62) jau yra nusprendęs, jog minėto reglamento 5 straipsnio 4 dalyje neįtvirtinta jokia Komisijos pareiga nutraukti vykdomą antidempingo procedūrą, jei pritariančių skundui Bendrijos gamintojų produkcijos dalis tapo mažesnė nei minimali 25 % Bendrijos produkcijos riba, nes „ši nuostata susijusi tik su Komisijos tyrimui pradėti būtinu pritarimo skundui lygiu“. Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 85 punkte patikslino, kad priimant Sprendimą *Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP / Taryba* (T-249/06, EU:T:2009:62) remtasi to paties reglamento 9 straipsnio 1 dalimi, nors šis sprendimas priimtas byloje, kurioje skundas nebuvo atsiėmimo dalykas, tačiau tariamai sumažėjo pritarimo jam lygis vykstant procedūrai. Bendrojo Teismo teigimu, „toks vertinimas yra visiškai logiškas, nes jei šia nuostata Komisijai nenustatyta pareiga nutraukti procedūrą, kai skundas atsiimamas, taip *a fortiori* turėtų būti ir paprasto pritarimo jam lygio sumažėjimo atveju“.

31 Skundžiamo sprendimo 86 punkte konstatavęs, kad pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalis ir 9 straipsnio 1 dalis peržiūros procedūroms taikomos pagal šio reglamento 11 straipsnio 5 dalį, Bendrasis Teismas iš to padarė išvadą, kad Sąjungos institucijos turėjo teisę tęsti peržiūros procedūrą, nepaisydamos to, jog minėto reglamento 5 straipsnio 4 dalyje minima 50 % riba galbūt nebuvo pasiekta.

32 Galiausiai Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 88 punkte nusprendė, kad Taryba pagrindinio reglamento 9 straipsnio 1 dalies aiškinimu nepasisavino jokių naujų galių, nes ji „nusprendė pratęsti atitinkamų antidempingo priemonių galiojimą papildomai vieniems metams tik nustačiusi, kaip to reikalaujama, kad dempingas vis dar buvo tęsiamas, kad šių priemonių galiojimo pabaiga gali paskatinti šio dempingo tęsimą bei žalos kartojimąsi ir kad šių priemonių palikimas galioti atitiktų Bendrijos interesus“.

33 Todėl Bendrasis Teismas priėjo prie išvados, kad nagrinėjamu atveju negalima konstatuoti jokio pagrindinio reglamento 9 straipsnio 1 dalies pažeidimo.

34 Antra, Bendrasis Teismas nagrinėjo žalai nustatyti skirto Bendrijos pramonės apibrėžimo klausimą.

35 Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 91 punkte visų pirma priminė, kad pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 2 dalį antidempingo priemonė gali būti palikta galioti ilgiau nei šioje nuostatoje nurodytas penkerių metų laikotarpis tik jeigu jos galiojimo pabaiga paskatintų dempingo arba žalos tęsimą ar pasikartojimą, sąvoką „žala“ pagal to paties reglamento 3 straipsnio 1 dalį suprantant kaip didelę materialinę žalą Bendrijos pramonei, didelės materialinės žalos grėsmę Bendrijos pramonei arba akivaizdžią materialinę kliūtį kurtis tai pramonei.

36 Toliau Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 92 punkte nurodė, kad minėto reglamento 4 straipsnio 1 dalyje Bendrijos pramonė apibrėžiama arba kaip „panašius produktus gaminančių Bendrijos gamintojų visuma“, arba kaip „tie iš jų, kurių bendra tokių produktų produkcija sudaro didžiąją dalį visos Bendrijos [panašių produktų] produkcijos, kaip numatyta [šio reglamento] 5 straipsnio 4 dalyje“, ir kad Sąjungos institucijos turi didelę diskreciją pasirinkti vieną iš šių dviejų alternatyvų.

37 Skundžiamo sprendimo 94 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad pagrindinio reglamento 9 straipsnio 1 dalyje tiesiogiai arba netiesiogiai nurodyti atvejai pagal apibrėžtį leidžia manyti, kad nebesiekiama šio reglamento 5 straipsnio 4 dalyje nustatyta 50 % riba, o iš to jis padarė išvadą, kad

„[minėto reglamento 4 straipsnio 1 dalyje] įtvirtintą su formuluote „didžioji dalis visos Bendrijos produkcijos“ siejamą bendrąjį nukreipimą [bendrąją nuorodą] į šio reglamento 5 straipsnio 4 dalį reikia suprasti tik kaip nukreipimą [nuorodą] į minimalią 25 %, o ne į 50 % ribą“. Bendrojo Teismo manymu, „toks aiškinimas juo labiau išplaukia iš to, kad reikalavimu, pagal kurį Bendrijos pramonė turi sudaryti didžiąją dalį visos Bendrijos produkcijos, siekiama užtikrinti, kad bendra produkcijos dalis, tenkanti prie šios pramonės priskirtiems gamintojams, būtų pakankamai reprezentatyvi. Pastaroji savybė sietina visų pirma su dalimi, kurią šių gamintojų produkcija sudaro visos Bendrijos produkcijos atžvilgiu, o ne pagal pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalį prie Bendrijos pramonės nepriskirtų gamintojų pozicija skundo ar prašymo peržiūrėti atžvilgiu.“

38 Skundžiamo sprendimo 96 punkte Bendrasis Teismas priėjo prie išvados, kad Taryba, nusprendusi priskirti tik *Osram* produkciją prie žalai nustatyti skirto Bendrijos pramonės apibrėžimo, nepadarė jokios teisės klaidos.

Šalių reikalavimai

39 Apeliantės prašo Teisingumo Teismo panaikinti skundžiamą sprendimą ir priteisti iš Komisijos apeliančių Bendrajame Teisme ir nagrinėjant šį apeliacinį skundą patirtas bylinėjimosi išlaidas.

40 Taryba prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas.

41 Komisija pateikdama pagrindinį reikalavimą prašo Teisingumo Teismo atmesti apeliacinį skundą. Nepatenkinus šio reikalavimo ji prašo priimti sprendimą dėl ieškinio pirmojoje instancijoje ir kad jis būtų atmestas kaip nepriimtinas ar nepagrįstas. Bet kuriuo atveju ji prašo priteisti iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas.

42 *Osram* prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

43 Grįsdamos apeliacinį skundą apeliantės nurodo du pagrindus, susijusius, pirma, su pagrindinio reglamento 9 straipsnio 1 dalies pažeidimu dėl procedūros nutraukimo pateikus skundą ir, antra, dėl šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies, siejamos su 5 straipsnio 4 dalimi, taikymo, kiek tai susiję su sąvoka „Bendrijos pramonė“.

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

44 Savo apeliacinio skundo pirmuoju pagrindu apeliantės kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad jis klaidingai išaiškino pagrindinio reglamento 9 straipsnio 1 dalį, kai nusprendė, kad jei pagal šią nuostatą Komisijai leidžiama tęsti tyrimą nepaisant pradinio skundo atsiėmimo, ji turi turėti tokią galimybę *a fortiori* Bendrijos gamintojų pritarimo šiam skundui sumažėjimo atveju.

45 Šiuo aspektu apeliantės tvirtina, kad Bendrasis Teismas, grįsdamas šį išplėstinį aiškinimą, skundžiamo sprendimo 84 punkte klaidingai rėmėsi savo Sprendimu *Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP / Taryba* (T-249/06, EU:T:2009:62), kiek tai susiję su faktiniais skirtumais, egzistuojančiais tarp bylos, kurioje buvo priimtas pastarasis sprendimas, ir šios bylos. Jos priduria, kad pagrindinio reglamento 9 straipsnio 1 dalies formuluotėje aiškiai nurodyta, kad ji taikoma tik jei atsiimamas skundas, ir tai, beje, buvo patvirtinta Sąjungos institucijų praktikoje.

46 Taryba, palaikoma *Osram* ir Komisijos, tvirtina, kad pagal pagrindinį reglamentą, skirtingai nuo proceso etapo, susijusio su tyrimo pradžia, pačiam tyrimui netaikoma jokia konkreti nuostata, kuri įpareigotų Komisiją jį nutraukti pritarimo skundui sumažėjimo atveju. Ji nurodo, kad šis skirtumas paaiškinamas būtinybe apibūdinti skundą pateikusių asmenų *locus standi* procedūros pradžios etapu; būtinybė, kuri nebeegzistuoja vykstant tyrimui, nes jo tikslas yra surinkti naudingos informacijos, kuri leistų nustatyti, ar egzistuoja žala, dėl dempingo padaryta Bendrijos pramonei.

47 Tarybos teigimu, Bendrojo Teismo motyvai nepažeidžia minėto reglamento ir išplaukia iš ankstesnės Bendrojo Teismo praktikos, nustatytos tiek Sprendime *Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP / Taryba* (T-249/06, EU:T:2009:62), tiek Sprendime *Gem-Year ir Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) / Taryba* (T-172/09, EU:T:2012:532), iš kurių matyti, kad reikalavimai, susiję su *locus standi*, numatyti to paties reglamento 5 straipsnio 4 dalyje, turi būti įvykdyti tik prasidedant tyrimui, bet ne jam vykstam.

48 Taryba priduria, kad, darant prielaidą, jog nustatyta, kad Sąjungos institucijos, kurios turi didelę diskreciją nuspręsti, ar reikia nutraukti procedūrą atsiėmus skundą, savo ankstesnėje praktikoje dažniausiai nutraukdavo vykstančius tyrimus atsiėmus skundus, iš to negalima daryti išvados, kad šios institucijos privalėjo nutraukti tyrimą, po kurio buvo priimtas ginčijamas reglamentas, motyvuodamos tuo, kad Bendrijos pramonės pritarimo šiam tyrimui sumažėjo.

Teisingumo Teismo vertinimas

49 Visų pirma reikia pažymėti, kad pagrindinio reglamento 5 straipsnyje patikslintos sąlygos, kurioms esant „[dėl] bet kurio fizinio ar juridinio asmens arba asociacijos, neturinčios juridinio asmens teisių, Bendrijos pramonės vardu [pateikto skundo]“ pradedamas antidempingo tyrimas. Šiuo aspektu šio straipsnio 4 dalyje numatyta, jog tam, kad skundas būtų laikomas paduotu Bendrijos pramonės, turi būti tenkinamos dvi sąlygos, susijusios su pritarimo stiprumu, kuris yra jo objektas. Viena vertus, šis pritarimas turi būti išreikštas „Bendrijos gamintojų, kurių bendra gamybos apimtis sudaro daugiau nei 50 % visų skundui pritariančių ar nepritariančių Bendrijos gamintojų, gaminančių panašų produktą, gamybos apimties“. Kita vertus, minėtas pritarimas turi būti išreikštas Bendrijos gamintojų, kurių gamybos apimtis sudaro ne mažiau nei 25 % visų Bendrijos gamintojų, gaminančių panašų produktą, gamybos apimties.

50 Reikia pažymėti, kad tuo atveju, kai tyrimas pradėtas, minėto reglamento 9 straipsnio 1 dalyje numatyta aiški galimybė Komisijai nutraukti minėtą tyrimą skundo atsiėmimo atveju, „jeigu tai neprieštarauja Bendrijos interesams“.

51 Tas pats reglamentas nenumato jokios nuostatos dėl priemonių, kurių turi imtis Komisija vykstant tyrimui sumažėjus gamintojų pritarimo skundui ar prašymui peržiūrėti.

52 Tačiau, kadangi skundo ar prašymo peržiūrėti atsiėmimo atveju atitinkamos Sąjungos institucijos, remiantis pagrindinio reglamento 9 straipsnio 1 dalimi ir 11 straipsnio 5 dalimi, gali tęsti tyrimą, taip *a fortiori* turi būti, kaip Bendrasis Teismas konstatavo skundžiamo sprendimo 85 punkte, paprasto jų pritarimo sumažėjimo atveju.

53 Todėl laikytina, kad Bendrijos gamintojų pritarimo skundui ar prašymui peržiūrėti sumažėjimas negali neišvengiamai lemti tyrimo nutraukimo, ir tai taikytina, kai toks sumažėjimas lemia, kad šis pritarimas atitinka mažesnį gamybos lygį nei viena iš ribų, numatytų minėto reglamento 5 straipsnio 4 dalyje.

54 Toks aiškinimas taikytinas juo labiau todėl, kad, kaip nurodė generalinis advokatas savo išvados 118 punkte, vykstant tyrimui Bendrijos pramonės atstovų pozicijos gali visiškai skirtis. Tokie skirtumai neturėtų trukdyti gerai nagrinėjamo tyrimo eigai.

55 Iš to išplaukia, kad skundžiamo sprendimo 85 ir 86 punktuose Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai minėto reglamento 9 straipsnio 1 dalį aiškino teigdamas, jog iš šios nuostatos *a fortiori* išplaukia, kad Sąjungos institucijos turėjo teisę tęsti peržiūros procedūrą, nepaisydamos to, kad buvo galimybė, jog to paties reglamento 5 straipsnio 4 dalyje nurodyta 50 % riba nebus pasiekta.

56 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą kaip nepagrįstą.

Dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo

Šalių argumentai

57 Apeliacinio skundo antruoju pagrindu apeliantės tvirtina, kad Bendrasis Teismas klaidingai aiškino pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalį, siejamą su šio reglamento 5 straipsnio 4 dalimi.

58 Šiuo aspektu apeliantės tvirtina, kad siekdamas apibrėžti sąvoką „Bendrijos pramonė“ pagal minėto reglamento 4 straipsnio 1 dalį ir todėl nuspręsti dėl šiai pramonei padarytos žalos buvimo arba nebuvimo Bendrasis Teismas netinkamai taikė vieną iš kumuliacinių kriterijų, susijusių su pritarimu skundui, numatytų to paties reglamento 5 straipsnio 4 dalyje; šiuo atveju kriterijų, pagal kurį skundui turi pritarti Bendrijos gamintojai, kurių bendra gamybos apimtis sudaro daugiau nei 50 % bendros panašaus produkto gamybos apimties Bendrijos pramonės dalyje, išreiškiančios savo pritarimą ar nepritarimą nagrinėjamam skundui. Iš to apeliantės daro išvadą, kad taip darydamas Bendrasis Teismas ignoravo pagrindinio reglamento nuostatą, kurios aiškinimas neturi lemti jokio netikrumo ir taip kelti grėsmės teisinio saugumo principui.

59 Taryba, *Osram* ir Komisija tvirtina, kad apeliantės painioja dvi skirtingas sąvokas. Pirmoji yra *locus standi*, kuri turi būti patikrintas skundo pateikimo atveju ir prieš bet kokią tyrimo pradžią. Šio patikrinimo tikslas yra įsitikinti, kad šiam skundui pritaria pakankama Sąjungos pramonės atstovų dalis, ir todėl jis susijęs su abiejų minimalių ribų, numatytų pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalyje, laikymusi. Antroji sąvoka, t. y. žala, padaryta Bendrijos pramonei, turi būti vertinama vykstant tyrimui, nepriklausomai nuo pradinio skundo, o tai reikalauja atsižvelgimo tik į minimalią 25 % bendros panašaus produkto gamybos apimties Bendrijos pramonėje ribą siekiant nustatyti, ar didelė Bendrijos pramonės dalis yra paveikta dėl dempingo praktikos. Remdamosi tuo Taryba, *Osram* ir Komisija daro išvadą, kad skundžiamo sprendimo 93 ir 94 punktuose Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai manė, kad reikia skirtingai suprasti sąvoką „Bendrijos pramonė“ prieš pradedant tyrimą ir tą pačią sąvoką vykstant tyrimui, kad padarytų išvadą, jog nuorodą šio reglamento 4 straipsnio 1 dalyje į jo 5 straipsnio 4 dalį „reikia suprasti tik kaip nukreipimą [nuorodą] į minimalią 25 %, bet ne 50 % ribą“.

Teisingumo Teismo vertinimas

60 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką Sąjungos teisės aktai, esant galimybei, turi būti aiškinami atsižvelgiant į tarptautinę teisę, ypač dėl to, kad tokiais teisės aktais siekiama įgyvendinti Sąjungos sudarytus tarptautinius susitarimus (žr. Sprendimo *SCF*, C-135/10, EU:C:2012:140, 51 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

61 Iš pagrindinio reglamento 1–3 ir 5 konstatuojamųjų dalių išplaukia, kad sąvoka „Bendrijos pramonė“ turi būti aiškinama laikantis 1994 m. Antidempingo sutarties.

62 Pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalyje sąvoka „Bendrijos pramonė“ apibrėžiama kaip nuoroda arba į „visus panašių produktų Bendrijos gamintojus“, arba į „tuos iš [šių gamintojų], kurių bendrasis pagaminamų produktų kiekis sudaro didžiąją Bendrijoje pagaminamų tų produktų dalį, kaip apibrėžta 5 straipsnio 4 dalyje“.

63 1994 m. Antidempingo sutartyje iš esmės daroma nuoroda į tą pačią alternatyvą apibrėžiant sąvoką „nacionalinės gamybos dalis“. Dėl antrosios šios alternatyvos dalies tiek 1994 m. Antidempingo sutartyje, tiek pagrindiniame reglamente lemiamas elementas yra sąvoka „didžioji dalis“ bendros nacionalinės ar Bendrijos gamybos.

64 Dėl šios dalies, kurios aiškinimas yra vienintelis apeliacinio skundo antrojo pagrindo tikslas, reikia pažymėti, kad, priešingai nei 1994 m. Antidempingo sutartyje, minėto reglamento 4 straipsnio 1 dalyje, reglamentuojančioje Bendrijos pramonės apibrėžtį, patikslinama sąvoka „didžioji dalis“ bendros panašių produktų Bendrijos gamybos darant nuorodą į to paties reglamento 5 straipsnio 4 dalį.

65 Ši nuoroda yra papildomas elementas, palyginti su apibrėžtimi, pateikta 1994 m. Antidempingo sutarties 4.1 straipsnyje.

66 Reikia konstatuoti, kad 50 % ir 25 % ribos, numatytos pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalyje, susijusios su skirtingomis Bendrijos gamintojų grupėmis.

67 Reikia konstatuoti, kad 50 % riba susijusi tik su santykine skundui pritariančių Bendrijos gamintojų dalimi grupėje, kurią sudaro Bendrijos gamintojai, pritariantys ar prieštaraujantys skundui.

68 Tačiau 25 % riba susijusi su „bendra panašaus produkto, pagaminto Bendrijos pramonėje, gamyba“ ir su procentine šios bendros gamybos dalimi, kuri atspindi Bendrijos gamintojus, pritariančius skundui. Todėl tik ši 25 % riba yra reikšminga nustatant tai, ar minėti gamintojai atspindi „didžiąją dalį“ bendros panašaus produkto Bendrijos pramonėje dalies, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalį.

69 Esant šioms sąlygoms laikytina, kad pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalis ir 5 straipsnio 4 dalis, siejamos su 1994 m. Antidempingo sutarties 4.1. straipsniu, gali būti suprantamos tik kaip nuoroda į minimalią 25 % ribą. Nuoroda į minėtą ribą pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalyje tik patikslinama, kad bendra gamyba Bendrijos gamintojų, pritariančių skundui, nesudaranti 25 % bendros panašaus produkto Bendrijos gamybos, negali bet kuriuo atveju būti laikoma kaip pakankamai atstovaujanti Bendrijos gamybą.

70 Tuo atveju, kai minėtų Bendrijos gamintojų bendra gamyba viršija minėtas ribas, antidempingo muitai gali būti nustatyti ar palikti, jei atitinkamos Sąjungos institucijos, atsižvelgdamos į visas reikšmingas bylos aplinkybes, įrodo, kad žala, atsiradusi dėl produkto, kuris yra dempingo objektas, importo, paveikia didžiąją bendros Bendrijos panašių produktų gamybos dalį.

71 Ginčijamame reglamente, siekdama įvertinti Bendrijos pramonei padarytą žalą, Taryba rėmėsi vienintelio gamintojo, *Osram*, atstovaujančio 48 % visos Bendrijos panašių produktų gamybos dalies, duomenimis.

72 Šiuo aspektu reikia konstatuoti, kad Bendrijos gamybos dalis, labai artima 50 % visos panašaus produkto gamybos Bendrijos pramonėje, kaip antai 48 % dalis, gali būti laikoma akivaizdžiai sudarančia didžiąją jos dalį. Pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalis iš tiesų paremta sąvoka Bendrijos gamybos „didžioji dalis“, bet ne „Bendrijos gamybos dauguma“.

73 Iš visų šių aplinkybių darytina išvada, kad Bendrasis Teismas nepadarydamas teisės klaidos skundžiamo sprendimo 94 punkte, viena, manė, kad nuoroda pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalyje į jo 5 straipsnio 4 dalį galėjo būti suprantama tik kaip nuoroda į 25 % ribą, bet ne į 50 % ribą, ir, antra, minėto sprendimo 96 punkte konstatavo, kad Taryba galėjo pagrįstai nuspręsti, jog *Osram* gamyba, kuri atitiko apytiksliai 48 % visos Bendrijos gamybos, sudarė „akivaizdžiai didžiąją Bendrijos gamybos dalį“.

74 Todėl apeliacinio skundo antrajam pagrindui taip pat negalima pritarti.

75 Atsižvelgiant į nurodytus vertinimus, reikia atmesti apeliacinį skundą kaip nepagrįstą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

76 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė.

77 Kadangi Taryba ir *Osram* prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš *Philips Poland* ir *Philips Pays-Bas* ir pastarosios pralaimėjo bylą, jos turi jas padengti.

78 Pagal Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalį, kuri, remiantis to paties reglamento 184 straipsnio 1 dalimi, taip pat taikoma apeliaciniam procesui, įstojusios į bylą valstybės narės ir Sąjungos institucijos pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl Komisija, t. y. įstojusi į bylą šalis pirmojoje instancijoje, padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. ***Philips Lighting Poland S.A.*** **ir** ***Philips Lighting BV*** **padengia savo, Europos Sąjungos Tarybos ir** ***Osram GmbH*** **patirtas bylinėjimosi išlaidas**.

3. Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.